

Arrest

nr. 279 133 van 21 oktober 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN WALLE
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 14 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat H. VAN WALLE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 16 december 2019, diende op 20 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 juni 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 15 juni 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 20/12/2019

Overdracht CGVS: 31/07/2020

U werd achtereenvolgend op 6 oktober 2020 van 9u38 tot 13u43 en op 19 januari 2021 van 9u17 tot 13u20 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. op 6 oktober 2020 was uw raadvrouw mr. Deveux, loco mr. Van Walle tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig. Op 19 januari 2021 was uw raadvrouw, mr. Van Walle, tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de clan Abgaal, subclan van de Hawiye hoofdclan. Uw moeder behoorde tot de clan Haber Yunus, subclan van de Isaaq clan. U bent geboren en getogen in het dorp Masajid Ali Gudud, behorende tot het district Adale (Cadale), gelegen in de provincie Middle Shabelle (Centraal-en Zuid Somalië). U behoort tot een familie van veehoeders en grondbezitters. Rond uw acht jaar werd u besneden op faraonische wijze (Vrouwelijke Genitale Verminking –VGV- van het type 3). U heeft tot op het heden last van buikpijn en kampt met onregelmatige maandstonden. Eind 2012 huwde u met A.(...) K.(...) H.(...), een handelaar uit Mogadishu (Hamar) en vriend van uw (achter)neef, O.(...) A.(...). Om voor uw jongere broers en zussen te zorgen, bleef u in uw ouderlijke woning, waar u door uw echtgenoot werd bezocht. U kreeg samen twee dochters; MA.(...) M.(...) S.(...) H.(...), geboren op 22 augustus 2013 en MU.(...) M.(...) S.(...) H.(...), geboren op 2 februari 2017. Twee dagen na de geboorte van uw jongste dochter kwam uw echtgenoot u opzoeken. Hij vertelde u dat hij met O.(...) A.(...) naar Adale moest om iets te halen. Onderweg naar Adale werden uw echtgenoot en uw achterneef beschoten door al Shabaab. Uw echtgenoot kon vluchten maar uw (achter)neef werd hierbij gedood. Uw vader, die u het voorval kwam melden, vertelde dat al Shabaab uw echtgenoot viseerde daar ze hem voor een spion van de overheid aanzagen. Sinds dit incident heeft u geen contact meer met uw echtgenoot. Van uw tante R.(...) uit Mogadishu vernam u wel dat uw echtgenoot ook weg was uit Mogadishu. Eind achtste maand 2019 vertelde uw huwelijk met A.(...) K.(...) H.(...) werd ontbonden zodat u kon huwen met Sheikh M.(...) A.(...), de plaatselijke rechter van al Shabaab in uw dorp. U vernam dat Sheikh M.(...) A.(...) u wilde huwen om voor de kinderen van L.(...) A.(...) D.(...), uw nicht en zijn overleden echtgenote, te zorgen. U contacteerde, na het nieuws te hebben vernomen, uw tante R.(...) in Mogadishu en vroeg haar om u te helpen daar u dit huwelijk niet zag zitten. Daags na het gesprek met uw vader kwam Sheikh M.(...) A.(...) u als bruid halen en bracht u naar zijn eigen woning in het dorp. Gedurende de tien dagen dat u met Sheikh M.(...) A.(...) was gehuwd, werd u door hem zwaar mishandeld en seksueel misbruikt. U werd verboden ergens te gaan en u mocht enkel uw twee zussen ontvangen die uw twee dochters brachten om voor ze te zorgen. De woning werd ook steeds bewaakt door twee leden van al Shabaab. Wanneer u zeven dagen na uw huwelijk Sheikh M.(...) A.(...) aan de telefoon hoorde zeggen dat hij binnen drie dagen zou komen, begreep u dat hij het huis uit zou gaan. De dag van uw vlucht, begin negende maand 2019, werd u bewaakt door één bewaker. U kreeg het voor mekaar dat deze man, uw twee zussen die bij u op bezoek waren, 's avonds naar het huis van uw vader begeleidde. Na hun vertrek rept u zich naar een met uw tante afgesproken plaats aan de Sheikh M.(...) A.(...) moskee. U wachtte er met uw tante en haar echtgenoot op uw twee zussen en u dochters die jullie zouden vervoegen. Uw zus H.(...), die zou nakomen, raakte echter niet op tijd op de plaats van de afspraak en diende achter te blijven in het dorp. Samen met uw twee kinderen en uw zus N.(...) werd u door uw tante R.(...) A.(...) H.(...) en haar echtgenoot M.(...) N.(...) meegenomen naar Mogadishu. Uit gesprekken met haar vriendinnen in uw dorp, hoorde uw tante dat uw vader, met uw echtgenoot die inmiddels was teruggekeerd, problemen had gekregen. Uw broers en neven zouden bij ondervragingen over waar u naartoe was, zijn geslagen. Ook vernam u dat u ter dood was veroordeeld op beschuldiging uw ex-echtgenoot te zijn gevolgd. In Mogadishu werd er een smokkelaar geregeld om u uit Somalië weg te krijgen. In de luchthaven van Mogadishu gaf uw smokkelaar u een Ethiopisch paspoort op uw naam en vergezelde u op een vlucht naar Nairobi (Kenia). Na iets meer dan twee weken van verblijf bij een vrouw in Nairobi, nam u samen met uw smokkelaar een vlucht naar Italië. Vervolgens reisde u door naar een voor u onbekend land waar u nog ongeveer een maand bij uw smokkelaar bleef. Daarna reisde u door naar België waar u op 16 december 2019 aankwam. Op 17 december 2019 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Van uw tante vernam u intussen dat uw vader inmiddels als boete vee diende af te staan aan al Shabaab. U vreest bij een terugkeer naar Somalië te worden omgebracht door al Shabaab. Verder wil u ook graag uw dochters in België hebben om ze te behoeden voor een besnijdenis.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming stuurt u de volgende documenten: een mail van uw raadvrouw, mr. Van Walle waarin ze een kopie voegt van een medisch attest (d.d. 08/10/2020) met een vaststelling door dr. D.(...) van een besnijdenis van het type 2. Bijkomend wordt een kopie van uw lidmaatschap bij de organisatie GAMS (d.d. 07/10/2020) gevoegd. Op 12 oktober 2020 stuurde uw raadvrouw, mr. Van Walle, een mail met verwijzing naar bestanden van twee attesten van uw consultaties bij de klinische psychologen J.(...) O.(...) en V.(...) L.(...) (d.d. 09/10/2020).

Op 11 februari 2021 stuurde uw raadvrouw, mr. Van Walle, een mail met bijkomende verklaringen aangaande het door u ondergane huiselijke geweld vanwege uw vader en broers en anderzijds een uiteenzetting van mishandelingen door uw tweede echtgenoot met een vraag om hierover bijkomend gehoord te worden daar u over dit onderwerp niet heeft kunnen spreken. Bijkomend worden vier verslagen van uw medische onderzoeken aan uw neus en uw rug in het CHU Namen gevoegd (d.d. 28/09/2020; d.d. 01/07/2020; d.d. 27/05/2020 en d.d. 07/08/2020).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt u te hebben gevraagd om tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal te worden bijgestaan door een tolk van het vrouwelijke geslacht (zie vragenlijst CGVS d.d. 29/07/2020, vraag 6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u zowel op 6 oktober 2020 als op 19 januari 2021 bijgestaan door een tolk van het vrouwelijke geslacht en gehoord door een Protection Officer van het vrouwelijke geslacht. Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op 6 oktober 2020 gaf u aan last te hebben van uw rug, maar verklaarde verder wel in staat te zijn om het gesprek te houden. Er werd u dan ook opgemerkt dat indien u nood zou hebben aan een pauze u dit diende te melden en werd u meegedeeld dat het ook mogelijk was uw gesprek rechtstaand te voeren indien nodig (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 06/10/2020 –verder “notities” CGVS I, p.5). Ook bij aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud werd er gepolst of u in staat was een gesprek met uw Protection Officer aan te gaan. U wees op dezelfde klacht, rugpijn, waarop u werd meegedeeld dat u steeds om een pauze kon vragen en werd u wederom gemeld dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud mocht rechtstaan indien nodig (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 19/01/2021 –verder “notities” CGVS II, p.4). U maakte verder doorheen het persoonlijk onderhoud geen opmerkingen aangaande eventuele problemen.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn/haar asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS I, p.3 en CGVS II, p.3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Zo biedt u vooreerst helemaal geen zicht op uw werkelijke identiteit en nationaliteit. Waar u ten overstaan de Belgische asielinstanties aangeeft I.(...) J.(...) D.(...) te heten, geboren te zijn op 18 mei 1991 in Masjid Ali Gudud en Somalisch staatsburger te zijn, legt u hiervan geen enkel begin van bewijs neer. Deze door u opgegeven informatie komt echter niet overeen met beschikbare informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in uw administratieve dossier werd gevoegd. Deze informatie betreft de inhoud uit uw visumdossier en vermeldt het bestaan van een Ethiopisch paspoort, uitgegeven op 15 oktober 2015 en geldig tot 13 oktober 2020, voorzien van een multiple visum voor Italië, waarin staat dat u I.(...) J.(...) D.(...) heet, geboren bent op 11 september 1989 in Babile en van Ethiopische nationaliteit bent. Daar u tijdens uw persoonlijk onderhoud niet in het bezit was van persoonlijke documenten werd u gevraagd of u over documenten beschikte in uw land. Na te hebben meegedeeld dat u geen geboorteakte noch een huwelijkscontract had deelde u wel mee, aan de

echtgenoot van uw tante te hebben gevraagd een geboorteakte voor u te gaan aanvragen. U merkte daarbij op dat hij hierin niet was geslaagd omwille van gesloten kantoren door Covid 19 (notities CGVS I, p.26,27). Hoewel het CGVS deze uitleg volgt en begrijpt dat mensen moeilijkheden kunnen hebben ondervonden met hun administratie door sluitingen van kantoren in verband met Covid 19, stuurde u echter tot op het heden geen enkel document die uw Ethiopische nationaliteit zou kunnen weerleggen.

Wat betreft uw herkomst valt het tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op dat u dan wel parate kennis blijkt te hebben over een meer recente administratieve benaming voor de regio, met name Hirshabelle, en u namen van verschillende provincies in Somalië opsomt (notities CGVS II, p. 20,21), doch kan worden vastgesteld dat uw kennis van de geografie in de buurt van Masajid Ali Gudud, enkel blijkt te bestaan uit een losse opsomming van enkele dorpen in het district Adale waartoe Masajid Ali Gudud ook behoort. Bij vragen waar deze plaatsen zich meer concreet bevinden, stelt u immers dat niet te weten en deze plaatsen enkel van naam te kennen omdat uw oma er wel kwam (notities CGVS I, p.6,7,28,29). Zelfs wanneer u werd gevraagd welke weg uw vader maandelijks nam wanneer hij zijn andere echtgenote in Jowhar ging opzoeken, kon u hierover niets melden (notities CGVS II, p. 22). Gelet uw uitleg over een hoofdweg die door het dorp Masajid Ali Gudud loopt en dat deze werd gebruikt om naar Hamar (Mogadishu) te reizen (notities CGVS II, p.14,15), werd u gevraagd of deze weg een bepaalde naam had. U stelde enkel "weg naar Hamar" en gaf aan dat wegen worden vernoemd naar de plaats waar ze naartoe lopen (notities CGVS II, p.15). Wanneer u werd gevraagd of er in uw dorp iets "Ceel Gob Ali" werd genoemd –volgens beschikbare informatie de benaming van de hoofdweg/highway die door Masajid Ali Gudud loopt- herkende u deze benaming helemaal niet als dusdanig en zei er nooit over te hebben gehoord (notities CGVS II, p.20). Dat u nooit deze benaming zou hebben gehoord als iets dat zich in uw dorp bevindt, is treffend gelet uw oma en vader wel regelmatig het dorp verlieten. Wanneer u werd gevraagd om de omgeving van Masajid Ali Gudud te beschrijven gaf u aan dat in de omgeving heuvels lagen die u situeerde in de richting van de plaats Gulane, in westelijke richting van het dorp (notities CGVS II, p.19). Gevraagd of de heuvels dan eventueel een naam hadden antwoordde u ontkennend en gaf verder ook aan dat in oostelijke richting geen heuvels waren. Wanneer u de namen Cawaale en Caddeyo Ronwabax werden genoemd –in werkelijkheid namen van heuvels in de nabijheid en rond Masajid Ali Gudud- en u werd gevraagd of deze benamingen u iets zeiden, meende u in de benaming Cawaale enkel een mannennaam te herkennen maar wist verder niet te melden of deze benamingen nog op iets anders konden slaan (notities CGVS II, p.20).

Even opvallend is vast te stellen dat u dan wel opmerkt dat er aan de randen van dorp, op veertig minuten wandelen in oostelijke richting en nog wat verder in westelijke richting, waterputten aanwezig zijn –u benoemde ze als Siyad Barre in het oosten en Haj Abukar in het westen (notities CGVS II, p.19)- maar dat u nooit over Dhogley en War Hareeri heeft gehoord, nochtans namen van waterputten dichtbij Masajid Ali Gudud aan de oostelijke en westelijke kant van het dorp (notities CGVS II, p.33). De informatie waarop het CGVS zich baseert is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd. Bijzonder is overigens uw reactie te noemen wanneer u wordt gevraagd of er periodes in uw leven waren waarin het leven moeilijk was, los van al Shabaab. U antwoordde immers hierop ontkennend (notities CGVS II, p.30). Pas wanneer u eerstvolgend werd gevraagd of u ooit natuurrampen meemaakte, gaf u aan verschillende droogtes te hebben doorstaan, deze situerend in 2016, 2017 en 2018. Gevraagd of u voor 2016 droogtes had meegemaakt –uit informatie beschikbaar op het CGVS en in kopie in uw administratieve dossier gevoegd blijkt immers dat Somalië ook in 2012 hard werd getroffen door een erge droogte-, vertelde u dat u voor 2016 enkel een droogte meemaakte toen u ongeveer 11 jaar oud was en dat uw vader toen veel vee verloor (notities CGVS II, p.30). Het is dan ook merkwaardig dat u zich de langdurige droogte van de periode 2010-2012 –u zou ongeveer 21 jaar oud moeten zijn geweest- als dochter van een veehouder/ landbouwer niet zou herinneren, indien u daadwerkelijk in deze regio verbleef. In tegenstelling tot uw opmerking te hebben geweten dat uw vader veel vee verloor toen u 11 jaar oud was, is het opvallend hoe vaag u blijft wanneer u wordt gevraagd om te vertellen over uw beleving van de droogte in 2016 (notities CGVS II, p.30). U kwam immers niet verder dan te stellen dat er een gebrek was aan water omdat het niet had geregend, dat de temperatuur heel hoog was en het heel warm was (notities CGVS II, p.31). Uitgenodigd om verder te vertellen stelde u: "Dat is alles wat ik weet. Vooral arme mensen waren getroffen". Op een vraag welke impact dit gebeuren dan op uw dagelijkse leven had –gelet u uit een familie veehouders kwam en afhankelijk was van opbrengsten van jullie landbouwgronden- stelde u opmerkelijk genoeg: "Niet zoveel impact, we hadden bezittingen, we hadden het goed. Qua melk, we kregen dat van ons vee, we hadden wel minder vee dan normaal, we hadden geen specifieke problemen, het was wel droogte maar voor ons niets speciaals ... Er was droogte, maar ja, niet dat we honger leden. Omdat het minder regende, bijna geen regen was, er kwam bijna niets uit de plantages... Ik bedoel, er kwam wel iets uit de plantages, maar niet zoveel als vroeger, net genoeg om eigen gebruik te dekken, maar niets extra" (notities CGVS II, p.31).

Op een vraag welke maatregelen er in uw familie dan werden genomen in deze situatie, stelde u enkel dat uw vader en ooms arme mensen hielpen en vee inzamelden voor armen. Eenzelfde teneur hield u aan wanneer u werd gevraagd te vertellen hoe u de droogtes van 2017 en 2018 beleefde. U herhaalde hierbij enkel dat jullie familie niet veel impact voelde van deze droogtes. Het valt dan ook op dat uw uitleg alles behalve doorleefde te noemen is. Het is immers niet te vatten dat u stelt dat een droogte, die maandenlang en dat enkele jaren achtereenvolgend, uw familie niet zou hebben getroffen omdat jullie bezittingen hadden en dat het vooral arme mensen waren die door droogte werden getroffen. Droogtes van het kaliber in de periodes die u opgeeft treffen nochtans rijk en arm zonder onderscheid. Uw alles behalve doorleefde uitleg doet dan ook bijkomend vermoeden dat u helemaal niet in deze regio woonde.

Dat uw beweerde herkomst volledig te betwisten valt blijkt ook uit uw volkomen ondoorleefde uitleg over (gewapende) conflicten in uw directe woonomgeving. U wist dan wel te melden dat er clanconflicten in de omgeving van Masajid Ali Gudud plaatsvonden –die uw familie weliswaar nooit troffen en die aan de gang waren voor al Shabaab aan de macht kwam (notities CGVS II, p.28,29)- en wees op het bestaan van een conflict tussen al Shabaab en Macawisley (notities CGVS II, p.26), maar het is opvallend dat u stelt dat deze groep, Macawisley, niet in uw dorp (aanwezig) was geweest (notities CGVS II, p.27). Uit beschikbare informatie op het CGVS blijkt nochtans dat Macawisley –een clanmilitie bestaande uit leden van de Hawadle clan- in maart 2019, wanneer u in Masajid Ali Gudud beweerdte te verblijven, een aanval op dit dorp lanceerde en er vocht met al Shabaab. Dat u dit feit niet spontaan vermeldt wanneer u spreekt over deze groep en over gewapende conflicten, is treffend. Even opmerkelijk blijkt u niet te weten dat al Shabaab slag leverde met het Somalische leger en de Afrikaanse troepenmacht AMISOM en dat al Shabaab meermaals tijdelijk uit Masajid Ali Gudud werd verjaagd, met name in 2015 en in 2016. U verklaarde immers dat al Shabaab Masajid Ali Gudud nooit heeft verlaten en dat de overheid nooit in de omgeving is geweest (notities CGVS II, p.29).

Gelet u niet aannemelijk maakt uit de door u beweerde regio te komen, zijn uw beweerde problemen met al Shabaab, die daaraan onlosmakend verbonden zijn, ook niet meer overtuigend.

In verband met het door u geschetste profiel van uw leefsituatie, rijzen er bovendien ernstige vragen bij uw beweerde burgerlijke staat. Uw verklaring gehuwd te zijn geweest met A.(...) K.(...) H.(...) komt immers op de helling te staan door enkele opmerkelijke vaststellingen. Waar u aanvankelijk resoluut aangeeft dat uw echtgenoot A.(...) K.(...) H.(...) heet, verandert u zijn naam plotsklaps snel naar M.(...) S.(...) H.(...), wanneer u wordt opgemerkt dat de namen van uw voorgehouden dochters met uw eerste echtgenoot, MA.(...) M.(...) S.(...) H.(...) en MU.(...) M.(...) S.(...) H.(...), zijn naam niet bevatten, om uiteindelijk alsnog te herhalen dat zijn naam A.(...) K.(...) H.(...) is (notities CGVS I, p.17). Behalve melden dat uw eerste echtgenoot tot de minderheidsclan Reer Aw Hassan behoort en een handelaar in Mogadishu was die u leerde kennen als vriend van uw achterneef, kan u niet vertellen waar uw schoonouders wonen, noch in wat uw echtgenoot dan wel handelde (notities CGVS I, p.15,16). Dat u hierover geen notie zou hebben gehad is merkwaardig, daar uw familie de man duidelijk kende en in de Somalische cultuur huwelijken vaak worden afgesloten als socio-economische overeenkomsten en familiebanden bij gevolg hoog aangeschreven staan. Het doet dan ook sterk vermoeden dat u om één of andere reden deze informatie achterhoudt voor de asielinstanties. Verder is het opvallend dat u uw huwelijk met A.(...) K.(...) H.(...) dan wel omschrijft als een redelijk goed huwelijk (notities CGVS I, p.18), maar dat eens uw echtgenoot in 2017 uw dorp verliet en bij een aanslag onderweg was kunnen ontsnappen, u op geen enkele manier iets over hem vernam en hij geen contact meer met u zou hebben gezocht. Het is immers niet overtuigend dat een man zijn echtgenote na een aanslag op zijn leven niet verwittigt over zijn toestand en over hoe verder contact kan worden onderhouden. In tegenstelling tot het feit dat u niets meer zou hebben geweten over uw echtgenoot, is het verder wel opvallend dat uw tante R.(...) u wel kon melden dat A.(...) K.(...) H.(...) Mogadishu had verlaten. Gelet uw bewering met een handelaar uit Mogadishu te zijn gehuwd geweest en uw ooms handelaren in Mogadishu zijn en tante R.(...)'s echtgenoot handelaar in Mogadishu is, is het merkwaardig dat u niet meer informatie over en of (nieuwe) contactgegevens van uw echtgenoot zou hebben kunnen verkrijgen (notities CGVS I, p. 11). Nagegaan hoe uw tante dan wist dat uw echtgenoot uit Mogadishu weg was, stelde u enkel dit niet te hebben gevraagd. Evenmin kon u zeggen van wie uw tante dit nieuws zou hebben vernomen (notities CGVS I, p.23). Op de vraag of u dan niet nieuwsgierig was om te weten te komen wat men over uw eerste echtgenoot allemaal wist, gaf u aan: "Om 2 redenen stelde ik haar geen vragen, ik had geen contactgegevens van zijn familieleden dus ik kon ze niet contacteren voor meer nieuws, en ten tweede als ik met hem contact zou nemen telefonisch zou AS (al Shabaab) hem terugvinden. Waarom u niet gewoon via uw tante meer informatie probeerde te krijgen, herhaalde u enkel dat u geen gegevens van zijn familie had. Aangezien uw tante wel iets concreets wist te melden over A.(...) K.(...) H.(...) en men kan veronderstellen dat u via haar zou hebben kunnen graven naar uw echtgenoot, stelde u enkel: "Ik ben dat niet nagegaan".

Gelet u sinds zijn vertrek uit uw dorp in 2017 tot uw vertrek uit uw land u in contact stond met uw tante R.(...) (notities CGVS I, p.10,11,22,34), is uw passieve houding ten opzichte van de vader van uw dochters merkwaardig te noemen.

Daar u niet wist te overtuigen met A.(...) K.(...) H.(...) (traditioneel) gehuwd te zijn geweest komen uw verklaringen moeder te zijn van twee dochters uit dat huwelijk, ook op de helling te staan. In dit verband dient zoals hierboven reeds werd bemerkt worden vastgesteld dat de namen van uw beweerde kinderen met A.(...) K.(...) H.(...), meerbepaald MA.(...) M.(...) S.(...) H.(...) en MU.(...) M.(...) S.(...) H.(...), niet overeenkomen met de gangbare naamgeving volgens Somalische traditie, waarbij de voornaam van het kind wordt gevolgd door de voornaam van hun vader, vervolgens hun grootvader en verdere voorvaders die de clanlijn vormen (notities CGVS I, p.17). Hiermee geconfronteerd stelde u enkel: "Dat is wat vader me zei dat hij A.(...) K.(...) H.(...) heet, maar als je de clanlijn zou volgen dan zijn de kinderen MA.(...) en MU.(...) S.(...) H(...)" (notities CGVS I, p.17), een uitleg waarmee u de opvallende afwijking in de gangbare naamgeving niet toelichtte. U werd dan ook opgemerkt dat u met het opgeven van de namen van uw dochters ook niet de clanlijn volgde aangezien "A.(...) K.(...) H.(...)" is niet dezelfde naam is als "M.(...) S.(...) H.(...)". U reageerde met: "Ja, neen, dat is de clanlijn, hij heet A.(...) K.(...) H.(...) en ook M.(...) S.(...) H.(...)". Dat u uw eerste echtgenoot ineens, na confrontatie met een anomalie, twee totaal uiteenlopende namen geeft, is niet serieus te noemen. Er werd u dan ook opgemerkt dat wat u zegt niet klopt en werd u herhaald dat in Somalië een voornaam wordt gevolgd door de naam van de vader en diens vader en dat A.(...) K.(...) niet dezelfde naam is als M.(...) S.(...). Op de vraag hoe het kon zijn dat uw dochters andermans naam zouden hebben dan die van hun vader, repliceerde u: "Ja dat klopt, de naam van mijn man is A.(...) K.(...) H.(...), maar mijn kinderen heten MA.(...) M.(...) S.(...) in één naam en H.(...) is de grootouder". Uw uitleg is dan ook alles behalve verhelderend en doet vermoeden dat u helemaal geen kinderen heeft met A.(...) K.(...) H.(...) en zelfs mogelijk geen kinderen, daar u evenmin over geboorteattesten van uw beweerde dochters beschikt (notities CGVS I, p.27). Gelet uw stelling mede voor de toekomst van uw dochters naar België te zijn gekomen om ze (in de toekomst) voor een besnijdenis te behoeden (notities CGVS I, p.32 en CGVS II, p.34,35), is het merkwaardig dat u met het oog op deze mogelijkheid geen enkel begin van bewijs van hun bestaan heeft geregeld voor u uw land verliet en u net deze dochters achterlaat bij uw tante die besnijdenissen van meisjes genegen is (notities CGVS, p.31,33). Hoe dan ook, dient te worden opgemerkt dat de Vluchtelingenconventie slechts van toepassing is op personen die zich buiten het land bevinden waarvan hij of zij de nationaliteit bezitten, wat voor MA.(...) en MU.(...) S.(...) H(...) niet het geval is. Tot slot is het bijzonder dat u bij een vraag met wie u momenteel bent gehuwd de naam A.(...) K.(...) H.(...) opgeeft (notities CGVS I, p.14), terwijl uw asielrelaas erom draait dat sinds 2017 jullie opgedrongen scheiding was geregeld (notities CGVS I, p. 20) om in 2019 een gedwongen huwelijk aan te gaan met Sheikh M.(...) A.(...), een rechter van al Shabaab (notities CGVS II, p.33,34). Dergelijke incoherente verklaringen ontberen dan ook elke doorleefdheid. Het CGVS kan immers niet inzien waarom u bij een vraag naar uw actuele echtgenoot de naam van uw vorige echtgenoot zou geven, van wie u gescheiden bent.

Ook wat betreft uw verklaringen aangaande uw vader, is het opvallend dat u inconsistente verklaringen aflegt bij de DVZ en op het CGVS, die bovendien elke coherentie missen. Zo omschrijft u bij de DVZ uw vader duidelijk als lid van al Shabaab, die met hen samenwerkt, de clanouderen vertegenwoordigt en clanoudsten voor al Shabaab verzamelt. Hij zou u tot een huwelijk met een rechter van al Shabaab hebben gedwongen omdat hij overtuigd was dat uw (eerste) echtgenoot een ongelovige is en een vermoedelijke spion van de overheid (zie vragenlijst CGVS d.d. 29/07/2020, vraag 5). Afgaande op deze verklaringen is het dan verbazingwekkend dat uw vader u liet huwen met een man uit overheidsgebied die op en af reisde om u bij uw vader op te zoeken. Men zou immers verwachten dat een persoon die al Shabaab genegen is, geen banden zou willen hebben met personen die hem verdacht kunnen maken ook een overheidsspion te zijn en of hem een slechte naam bezorgen. Het is dan ook opmerkelijk vast te stellen dat u precies dit scenario later in uw uitleg naar voren brengt als uitleg waarom uw vader geen contact meer wilde hebben met A.(...) K.(...) H.(...) (notities CGVS I, p.20). Overigens vertelde u op het Commissariaat-generaal over uw vader en diens band met al Shabaab nog het volgende. Wanneer u werd gevraagd wat uw vader van de komst van al Shabaab vond, stelde u dit niet meer te herinneren maar wist u alsnog te melden dat hij zoals andere mensen bezorgd was en zei dat die mensen kwamen en mensen wilden vermoorden (notities CGVS I, p.39). Gepolst of uw vader meer recent bezorgd was om al Shabaab, gaf u aan dat dit niet het geval was, daar hij geen problemen met ze had en u dacht dat hij goed met ze overweg kon (notities CGVS I, p.39). Nagegaan waarom uw vader u tot een huwelijk met een rechter van al Shabaab dwong, stelde u dat uw vader mogelijks bang was te weigeren (notities CGVS I, p.37). Gepolst wat uw vader dan van Sheikh M.(...) A.(...) vond, stelde u dit niet te weten. Of uw vader deze man persoonlijk kende, wist u ook niet meteen te zeggen, behalve dat Sheikh M.(...) A.(...) in het dorp bekend was als rechter van al Shabaab (notities CGVS I, p.39).

Met uw verklaringen bij de DVZ in het achterhoofd zijnde dat uw vader lid was van al Shabaab en clanouderen vertegenwoordigde, werd u op het CGVS nogmaals gevraagd of uw vader binnen uw dorp een bepaalde functie had. U antwoordde: "Hij was enkel een oudere man van het dorp, verder geen functie of zo". Om zekerheid te hebben wat u met "oudere man van het dorp" bedoelde werd u gevraagd of hij als ouderling kon worden gezien dan u enkel op zijn leeftijd doelde. U stelde hierover: "Nee hij is gewoon een oude man". U ontkende verder dat uw vader clanoudste was en vertelde niet te weten of hij samen met oudere mannen ging samenzitten (notities CGVS I, p.39). Behalve dat al deze uitleg over uw vader totaal haaks staat op uw verklaringen bij de DVZ over die man, is het treffend dat u ook nog ontkende in uw dorp familieleden te hebben wonen die lid zouden zijn van al Shabaab (notities CGVS I, p.41). Geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ en gewezen op uw bewering aldaar dat uw vader zelf lid was van deze groepering, zei u enkel "Ik zeg hetzelfde, toen en nu, ik zei toen en nu vader werkt met AS (al Shabaab), ik zei hij haalt oudere mannen bij mekaar" (notities CGVS I, p.41). Dat u langs de ene kant uw vader omschrijft als vertegenwoordiger van clanoudsten en lid van al Shabaab, niet wetende of hij met oudere mannen samen zat, om daarna te stellen dat uw vader geen functie had in jullie dorp en gewoon een oude man was die oudere mannen bij mekaar bracht is alles behalve doorleefd en doet vermoeden dat u een verzonnen verhaal opzegt en wat feiten aanpast naar gelang ze u beter uitkomen. Zonder afbreuk te doen aan het feit dat u getuige kon zijn geweest van huiselijk geweld tussen uw ouders en ook zelf door uw vader te zijn geslagen en op uw vaders bevel in klappen te hebben gedeeld –u wees aan het einde van uw persoonlijk onderhoud naar deze gebeurtenissen stellende dat u er niet over heeft kunnen vertellen (notities CGVS II, p.34,35) en liet uw raadvrouw dit optekenen in haar mail van 11 februari 2021 (zie document 3 in groene map)- is het verbazingwekkend waarom u deze feiten niet eerder vermeldde wanneer u vragen werden gesteld over uw vader en mogelijke gesprekken met hem doorheen uw leven. U merkte immers over uw vader enkel op "Nee mijn vader was niet iemand die met mensen praatte, niemand vroeg hem iets, hij gaf ons enkel bevelen dat is het" (notities CGVS II, p.22), en evenmin wanneer u terloops vragen werden gesteld over uw vader om een beeld over hem te vormen (notities CGVS I, p.15,17,20,37,38). De enige keer dat u opmerkte dat uw vader u had geslagen is wanneer u opmerkte dat uw vader een moeilijke persoon was, die u sloeg wanneer hij merkte dat u in de buurt van de deur kwam (notities CGVS II, p.33). Er werd u op dat moment dan ook gevraagd hoe het kwam dat uw zus dan wel buiten mocht komen, daar ze u kwam opzoeken na uw huwelijk in 2019 (notities CGVS II, p.34). U wees echter enkel naar de kinderen die om u huilden, dat u gedwongen was meegenomen door sheikh M.(...) A.(...) en merkte merkwaardig genoeg op dat uw zus niet buiten mocht, waarmee u helemaal geen afdoende uitleg bood waarom u werd geslagen wanneer u in de buurt van de deur kwam in uw ouderlijk huis terwijl uw zus alsnog zich buiten de deur mocht begeven. Dat u niet de kans zou hebben gehad om te vertellen over de mishandeling die u door uw laatste echtgenoot Sheikh M.(...) A.(...) zou hebben ondergaan, is overigens niet weergegeven in de notities van uw persoonlijk onderhoud. Uit de inhoud van de notities blijkt immers dat u enkele keren verwees naar deze mishandelingen die u ten dele vielen (notities CGVS II, p.11,34). Daar u echter geen zicht geeft op uw werkelijk profiel en leefsituatie, maakt u het onmogelijk om enige duidelijkheid te scheppen in uw relaties met uw familie.

Dat uw algemene geloofwaardigheid op de helling staat blijkt te meer uit de beschrijving van uw spectaculaire ontsnapping aan Sheikh M.(...) A.(...). Waar u een obsessieve controlerende houding vanwege deze achterdochtige echtgenoot naar voren bracht, stellende dat hij jullie huis door twee leden van al Shabaab liet bewaken en hij u zelfs dwong uw bezoeken aan het toilet te verantwoorden, is het uitermate merkwaardig dat een man met deze karaktertrekken u voor enkele dagen alleen achter zou laten met een mannelijke bewaker (notities CGVS II, p.11,12). Gewezen op deze vaststelling en gevraagd hoe het kwam dat hij u niet eerder bij zijn vrouwelijke familieleden zou onderbrengen, stelde u enkel: "Ik weet niet waarom hij dat zo deed, maar hij was geen gewoon mens" (notities CGVS II, p.12). Dat een bewaker die hij dan specifiek zou achterlaten om u in het oog te houden het aandurfde om u alsnog onbewaakt alleen te laten, u de mogelijkheid gevend om het huis uit te wandelen, is frappant en niet aannemelijk. Even bijzonder is overigens dat u als vrouw in de late avond gewoon door het dorp kon lopen en naar de moskee kon stappen zonder belemmering. U verklaarde nochtans dat vrouwen op dat tijdstip niet buiten mochten komen en dat u tijdens uw vlucht twee mannen was tegengekomen (notities CGVS II, p.13).

Daar u geen overtuigende verklaringen aflegt aangaande uw werkelijke identiteit, nationaliteit, persoonlijke achtergrond en leefomstandigheden, maakt u het onmogelijk om enige duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden leefsituatie, uw relatie tot uw naaste familieleden en verblijfplaatsen en/of feitelijke herkomst. Dit is nochtans van primordiaal belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke nationaliteit, herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke identiteit, reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft het door u neergelegde attest van besnijdenis vermeldt de arts een besnijdenis van het type 2 vast te stellen, in tegenstelling tot uw bewering op faraonische wijze (type 3) te zijn besneden. Hoe dan ook, aan uw lidmaatschap bij de organisatie GAMS wordt niet getwijfeld. Gevraagd of u een bepaalde vrees koestert met betrekking tot uw besnijdenis die u als achtjarige had ondergaan, gaf u aan: "Voor wat mij betreft ga ik geen problemen meer krijgen" (notities CGVS I, pp.29-32). Wat betreft de kopieën van twee attesten van uw opvolging door twee psychologen, J.(...) O.(...) en V.(...) L.(...), en waarin uw therapeut J.(...) O.(...) zonder enige toelichting, laat staan wetenschappelijke onderbouwing van de diagnose PTSD opmerkt, dient te worden opgemerkt dat documenten in het kader van een asielprocedure dienen gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat bij u geenszins het geval bleek. Hoe dan ook bevatten dergelijke rapporten enkel de bevindingen van uw therapeut die louter zijn gebaseerd op uw persoonlijke verklaringen. Aangaande de verslagen van uw artsen in het CHU Namen, waar u werd onderzocht voor problemen aan uw neus en aan uw rug en waarover uw raadvrouw in haar schrijven optekent dat u letsels opliep tijdens mishandelingen door uw tweede echtgenoot, dient te worden opgemerkt dat een arts enkel vaststellingen doet betreffende de fysieke en/of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan – rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen waarnaar in het attest verwezen wordt, maar de arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de letsels werden opgelopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggedleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- "- artikel 1, 2 van de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève;*
- artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en volgende van de wet van 15 december 1980;*
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen);*
- de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980;*
- beoordelingsfout."*

Na een theoretische uiteenzetting van bovenvermelde artikelen laat verzoekster volgend verweer gelden:

"Vooreerst dient opgemerkt te worden dat verwerende partij op geen enkel moment heeft rekening gehouden met de psychologische toestand van verzoekster. Nochtans legde zij een psychologisch attest neer waaruit blijkt dat ze lijdt aan een post-traumatisch stresssyndroom. Uit de bestreden beslissing blijkt dat er geen rekening werd gehouden met dit attest wat betreft procedurele noden. Nochtans dateert het attest van 9 oktober 2020 en had dit bijgevolg in acht genomen moeten worden door verwerende partij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud van verzoekster, dat plaatsvond op 19 januari 2021. Verzoekster werd in totaal gedurende meer dan 8 uur ondervraagd, zonder dat er gepeild werd naar haar emotionele

en mentale toestand en naar haar capaciteit om verder te gaan met het interview. Ook wat betreft de impact van het PTSD op het relaas en de manier van antwoorden van verzoekster, heeft verwerende partij de neergelegde attesten eenvoudigweg opzij geschoven. Hoewel de attesten inderdaad geen verdere uitleg bevatten over de PTSD diagnose, hebben zij wel wetenschappelijke waarde en had verwerende partij hier rekening mee moeten houden."

Vervolgens verwijst verzoekster naar het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 23-24) en stelt zij dat zij zelf verklaarde dat haar Ethiopische paspoort vals was en hier bijgevolg volledig transparant over was. Verzoekster stelt bijkomend dat zij in het persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat de smokkelaar dit paspoort aanmaakte voor haar en dat zij dit pas kreeg in de luchthaven van Mogadishu.

Verzoekster stelt bijkomend: *"Verwerende partij lijkt in de bestreden beslissing te suggereren dat verzoekster dit Ethiopische paspoort nooit vermeldde, terwijl dit wel degelijk het geval was. Aangezien verzoekster duidelijke en transparante verklaringen aflegde aangaande dit paspoort, staat het wel degelijk vast dat het Ethiopische paspoort vals was en dat verzoeksters Somalische nationaliteit op basis hiervan dus niet in twijfel getrokken kan worden. Wat betreft het feit dat verzoekster geen documenten voorlegde die haar Somalische nationaliteit wel zouden kunnen staven, dient opgemerkt te worden dat uit de algemene informatie blijkt dat het bekomen van Somalische elementen zeer moeilijk is. Zo ontbreekt 77% van de Somalische bevolking aan officiële bewijsstukken omtrent hun identiteit, omdat het Somalische systeem het bekomen van documenten sterk bemoeilijkt. Ook is slechts 3% van de Somaliërs in het bezit van een geboorteakte. Over het algemeen hebben Somaliërs geen identiteitsdocumenten nodig zolang zij binnen het land reizen, waardoor het aannemelijk is dat verzoekster nooit over dergelijke documenten beschikt zou hebben:*

"Bij reizen binnen Somalië zijn voor Somalische burgers geen identiteitsdocumenten vereist. Bij controleposten zou geen identiteitskaart worden verlangd, maar vooral de clanachtergrond worden beoordeeld. Je clan en je familienaam fungeren als identiteitsbewijs. (...) In het laatste ambtsbericht is melding gemaakt van een rapport van de Wereld Bank waarin is opgemerkt dat het naar schatting meer dan 77% van de Somalische bevolking ontbreekt aan officiële bewijsstukken omtrent hun identiteit. Een historisch gebrek aan een robuust fundamenteel identificatiesysteem heeft geleid tot een toename van niet-gekoppelde functionele registers, aldus de Wereld Bank. Somaliërs moeten daarom vertrouwen op een lappendeken van los van elkaar opererende systemen en documenten om hun identiteit te bewijzen, waarvan de meeste van lage kwaliteit zijn. Bronnen geven aan dat slechts 3% van de Somaliërs in het bezit is van een geboorteakte en dat het de meerderheid van de bevolking aan enig bewijs van hun identiteit ontbreekt. Volgens de Wereld Bank is sprake van een 'onbetrouwbaar IDlandschap'"

Dat verzoekster geen documenten kon voorleggen teneinde haar identiteit te staven, kan haar dan ook niet kwalijk worden genomen.

Verwerende partij verwijt verzoekster verder een gebrek aan informatie over haar onmiddellijke leefwereld, met name wat betreft haar kennis van de naam van de hoofdweg in Masjid Ali Gudud, de naam van heuvels in de buurt, de concrete ligging van bepaalde dorpen, de naam van waterputten in de buurt, haar beleving van de herhaaldelijke droogtes die plaatsvonden in haar dorp alsook de gewapende conflicten die daar plaatsvonden. Hoewel verzoekster niet betwist dat zij niet op alle vragen van verwerende partij kon antwoorden, dient opgemerkt te worden dat verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met haar profiel en met het feit dat zij haar dorp nooit verlaten had voor haar vertrek naar Europa. Bovendien mocht zij van haar vader niet (vaak) naar buiten, waardoor haar kennis van haar leefwereld buiten haar huis erg beperkt was. 10 Verder is verzoekster nooit naar school gegaan. Zij gaf ook zelf aan dat meisjes in Somalië niet naar school gaan en dat zij steeds voor het huis moest zorgen. Verzoekster heeft nooit geleerd om gericht op vragen te antwoorden zoals de vragen die haar gesteld werden tijdens het persoonlijk onderhoud. Dit blijkt ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud: verzoekster moest regelmatig vragen wat de protection officer bedoelde met de vraag, en antwoordde soms naast de kwestie. Dit ligt niet aan een gebrek aan medewerking, maar wel aan een gebrek aan begrip van wat haar gevraagd werd. Hoewel verzoekster op verschillende vragen het antwoord niet wist, gaf zij wel zo veel mogelijk informatie over haar eigen visuele leefwereld, binnen de limieten die haar opgelegd werden door de maatschappij."

Verzoekster geeft vervolgens, met verwijzingen naar passages uit het persoonlijk onderhoud, een opsomming van informatie die zij volgens haar wel doorleefd en gedetailleerd heeft uitgelegd op het Commissariaat-generaal, waaronder:

“- Dat haar huis gebouwd was van golfplaten;

- Dat er een ziekenhuis was in het dorp Tawakal en dat “Dokter B.” één van de dokters was in dit ziekenhuis en dat ze dit wist omdat ze het hoorde van andere mensen,

- Dat haar tante aan de andere kant van de Sheikh Mohamed Ali moskee woonde en dat er in totaal 4 moskeeën waren in het dorp, waaronder 3 gewone moskeeën en 1 moskee gebouwd uit golfplaten die in het centrum ligt;

- Dat er in het dorp een weg naar Hamar, naar Cadale en naar Raxan Jaber loopt

- Dat er een gebouw van telecommunicatie, “hormud”, gelegen was in het midden van het dorp, dat verzoekster al één kind had toen “hormud” daar kwam en dat Al Shabaab zelf ook baat had bij de telecommunicatie en dat ze dit daarom tolereerden

Dat er een school is die niet meer werkt omdat Al Shabaab deze gebruikt om “jihad” aan de kinderen te leren

- Dat haar vader naar het nieuws op BBC en Radio Mogadishu luisterde;

- Dat er meerdere clans in het dorp wonen, waar zij bovendien ook uitgebreid kon over vertellen

- Dat er clanconflicten waren in het dorp, waar zij eveneens kon over vertellen”.

Erna stelt verzoekster: *“Verwerende partij rept echter met geen woord over deze verklaringen van verzoekster over haar onmiddellijke leefwereld en toetst deze ook niet aan de algemene informatie. In dit opzicht heeft verwerende partij niet voldaan aan de zorgvuldigheidsplicht die op haar rust, in die zin dat uit verzoeksters verklaringen wel degelijk blijkt dat zij kan vertellen over haar leven in Somalië en dat ze haar best heeft gedaan om te voldoen aan haar medewerkingsplicht. Verder stelt verwerende partij dat verzoekster ondoorleefde verklaringen aflegde wat betreft de droogtes die plaatsvonden toen ze in Somalië verbleef. Zo zou verzoekster de droogtes van 2016, 2017 en 2018 benoemd hebben, alsook een droogte die plaatsvond toen zij 11 jaar was, maar zou zij in de periode tussen deze data geen droogtes hebben gekend. Opnieuw houdt verwerende partij onvoldoende rekening met het profiel van verzoekster, in die zin dat ze aangespoord werd om data te geven terwijl ze eigenlijk niet zeker was van deze data. Verzoekster geeft aan dat ze zich verplicht voelde om een datum te plakken op de gebeurtenissen maar dat ze hier eigenlijk niet zeker van was. Opvallend genoeg heeft verwerende partij dit ook zelf aangehaald tijdens het persoonlijk onderhoud, aangezien verzoekster aangaf dat zij geen jaartallen kon meegeven en verwerende partij zich dan afvroeg hoe ze aan het jaar 2016, 2017 en 2018 was gekomen”.*

Vervolgens stelt verzoekster dat uit dergelijke verklaringen duidelijk blijkt dat zij moeite heeft met jaartallen, maar dat ze deze toch probeerde te geven om aan haar medewerkingsplicht te voldoen. Verder is zij van mening dat ze wel degelijk, zij het na wat doorvragen, concrete informatie gaf over hoe deze droogtes werden aangepakt in haar dorp. Verder poneert verzoekster dat zij aangaf dat haar familie net genoeg voedsel en water had om te kunnen overleven, maar dat er geen overschot was. Hierbij stelt zij dat het aannemelijk is dat (tijdelijke) droogtes de levenskwaliteit van de familie, die min of meer welgesteld was, niet zo drastisch zouden aantasten en vooral de armere families zouden treffen.

Wat betreft verzoeksters kennis van (gewapende) conflicten die plaatsvonden in Masajid Al Gudud stelt de commissaris-generaal volgens verzoekster dat zij *“niet wist dat de groep Macawisley in maart 2019 een aanval lanceerde op het dorp en er vocht met Al Shabaab en dat zij stelde dat deze groep niet aanwezig was in haar dorp. Wat dit laatste betreft, dient opgemerkt te worden dat verzoekster nooit verklaarde dat de Macawisley niet aanwezig waren in haar dorp. Zij stelde louter dat deze groep geen vaste plaats had:*

Verder dient nogmaals opgemerkt te worden dat verzoekster amper het huis uit kwam, omdat haar vader haar dit verbood. Ze kan dus onmogelijk op de hoogte geweest zijn van alle gebeurtenissen in het dorp”.

Vervolgens stelt verzoekster dat de commissaris-generaal opnieuw onvoldoende rekening heeft gehouden met haar profiel en haar zeer moeilijke situatie als vrouw die in het huis van haar gewelddadige vader verbleef.

Wat betreft verzoeksters burgerlijke staat en huwelijk met A.K.H. stelt zij: *“Verwerende partij stelt verder dat verzoekster weinig informatie heeft over haar eerste echtgenoot. Hierbij gaat verwerende partij echter voorbij aan de verklaringen van verzoekster volgens dewelke verzoekster en A.(...) K.(...) H.(...) nooit effectief hebben samengewoond en verzoekster steeds bij haar vader bleef wonen. Zo stelde zij dat A.(...) K.(...) H.(...) niet in het dorp verbleef en maar drie keer langskwam, en dat er dus geen verregaand contact was tussen hen”.*

Vervolgens is verzoekster van mening dat wanneer de commissaris-generaal stelt dat verzoekster meer informatie had moeten hebben over haar echtgenoot en dat deze laatste haar logischerwijze had moeten

opzoeken na de aanslag op zijn leven, enkel omwille van het feit dat hun huwelijk “redelijk goed” was, hij oordeelt vanuit een Westers perspectief. Verzoekster stelt dat huwelijken in Somalië niet worden gevormd uit liefde maar wel degelijk om socio-economische redenen, waardoor het aannemelijk is dat verzoekster weinig zou weten over haar echtgenoot, des te meer omdat zij hem geen vragen durfde te stellen. Verzoekster stelt dat zij zich louter bezighield met het huishouden en dat zij zich verder geen zorgen diende te maken om het werk dat haar echtgenoot deed en de inkomsten die hieruit voortvloeiden. Verder stelt verzoekster dat haar echtgenoot op het moment van het huwelijk een stuk ouder was dan zij, wat het nog moeilijker maakte voor verzoekster om vragen te stellen. Bovendien stelt verzoekster dat A.K.H. nog een andere vrouw had, wat er nog meer op wijst dat er geen sprake was van liefde maar enkel een huwelijk om socio-economische redenen. Gelet op de algemene (vrouwonvriendelijke) context in Somalië, stelt verzoekster dat haar verklaringen aangaande haar eerste echtgenoot wel degelijk overtuigen.

Wat betreft verzoeksters dochters stelt zij dat de commissaris-generaal volledig voorbijgaat aan het medisch attest van GAMS dat werd neergelegd, in samenhang met de verklaringen van verzoekster aangaande haar bevallingen. Zo stelt verzoekster dat uit het neergelegde attest blijkt dat haar vaginale opening eerst gesloten werd en dan weer geopend werd, wat verzoekster ook verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal dit medisch attest alsook de verklaringen van verzoekster eenvoudigweg heeft genegeerd, terwijl deze volgens haar wel een bewijs vormen van het feit dat ze bevallen is en kinderen heeft. Dat verzoekster niet over geboortecertificaten beschikt van haar dochters ligt volgens haar aan het feit dat slechts drie procent van de bevolking over dergelijke certificaten beschikt. Dit kan haar aldus niet kwalijk worden genomen, aldus verzoekster. Verder stelt verzoekster dat doorheen haar verklaringen en de neergelegde medische attesten wel degelijk blijkt dat zij de moeder is van Ma. en Ma.

Wat betreft verzoeksters verklaringen aangaande haar vader stelt zij dat het klopt dat de DVZ-verklaring vermeldt dat verzoeksters vader lid was van Al Shabaab maar dat hierbij echter een fout is opgetreden bij het vertalen van de verklaringen van verzoekster. Verzoekster stelt dat zij immers steeds heeft aangegeven dat haar vader werkte voor Al Shabaab, zonder hier officieel lid van te zijn. Dit werk bestond volgens verzoekster uit het verzamelen van clanoudsten – zonder dat hij zelf clanoudste was. De commissaris-generaal wijst volgens verzoekster terecht op de verwarring die er kan bestaan tussen de notities van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal, maar bij deze wenst verzoekster nogmaals te verduidelijken dat haar vader louter werkte voor Al Shabaab en geen lid was.

Verder stelt verzoekster dat de commissaris-generaal nalaat het geweld te onderzoeken dat verzoeksters vader pleegde ten aanzien van haar. Volgens verzoekster is dit louter omwille van het feit dat zij dit onvoldoende vermeld heeft tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoekster stelt dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat zij nooit een zogenaamd “vrij relaas” heeft kunnen uitzetten. Volgens verzoekster werden haar steeds gerichte vragen gesteld, waar zij zo goed mogelijk op probeerde te antwoorden. Zij stelt bijgevolg niet de kans te hebben gekregen om spontaan de mishandelingen te vermelden waarvan zij slachtoffer werd. Verzoekster stelt dat haar advocaat op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud heeft opgemerkt dat zij niet de kans heeft gekregen om hier uitgebreider op in te gaan, waarna zij verwijst naar een passage uit het persoonlijk onderhoud (Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 35).

Verzoekster stelt dat haar advocaat op 11 februari 2021 een mail stuurde naar de commissaris-generaal om dit element opnieuw aan te kaarten, waarbij haar advocaat aangaf dat zij de mishandelingen in detail kon beschrijven en waarbij zij voorbeelden gaf van deze mishandelingen. Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal hier op geen enkel moment is ingegaan, louter omwille van het feit dat verzoekster dit onvoldoende heeft vermeld tijdens het interview. Verzoekster stelt dat hoewel zij dit heeft geprobeerd, de commissaris-generaal hier niet over heeft doorgevraagd. Verzoekster stelt dat hieruit wel degelijk blijkt dat zij de mishandelingen vermeld heeft. Het was volgens verzoekster aan de commissaris-generaal om zijn deel van de samenwerkingsplicht te vervullen, wat hij *in casu* volgens verzoekster nagelaten heeft. Verzoekster stelt dat deze mishandelingen een belangrijk aspect vormen van verzoeksters vluchtrelaas, aangezien zij in geval van terugkeer opnieuw geconfronteerd zal worden met dit geweld.

Wat betreft de ontsnapping van verzoekster aan Sheikh M.A. stelt verzoekster: “*Verwerende partij stelt ten slotte dan verzoeksters beschrijving van haar ontsnapping aan Sheikh M.(...) A.(...) spectaculair en ongeloofwaardig zou zijn.*

Verwerende partij blijft echter in gebreke aan te tonen waarom dergelijke ontsnapping onmogelijk zou zijn. In tegenstelling tot wat verwerende partij verwacht, nemen mensen niet steeds rationele beslissingen.

Verwerende partij kan zich terecht vragen stellen bij het feit dat Sheikh M.(...) A.(...) verzoekster achterliet met één mannelijke bewaker, maar zoals verzoekster aangaf was hij “geen gewoon mens” (CGVS II, p. 12). In ieder geval is dit element bijkomstig en niet doorslaggevend, gelet op de uitgebreide verklaringen die verzoeker aflegde over haar leven in Somalië en de problemen waarmee zij geconfronteerd werd.”

Wat betreft de problemen die aan de basis liggen van verzoeksters vertrek uit Somalië stelt zij: “Gelet op het feit dat verwerende partij geen geloof hecht aan de nationaliteit en herkomst van verzoekster, hecht zij evenmin geloof aan de problemen met Al Shabaab die aan de basis lagen van verzoeksters vertrek uit Somalië. Wat dit betreft volhardt verzoekster in haar verklaringen aangaande deze problemen. Gelet op de elementen uiteengezet in huidig verzoekschrift, dient dit aspect van haar vluchtrelaas eveneens te worden onderzocht.”

Verzoekster stelt dat zij gediscrimineerd en mishandeld werd “louter omwille van het feit dat zij een vrouw was. Zij werd ook veroordeeld omdat ze ervan beschuldigd werd haar ex-echtgenoot te zijn gevolgd, wat eveneens verband houdt met het feit dat zij een vrouw is en dient te gehoorzamen aan de mannen in haar omgeving die voor haar beslissingen maakten. Het is duidelijk dat verzoekster behoort tot de specifieke sociale groep van Somalische vrouwen. Uit de algemene informatie blijkt dat Somalië één van de meest vrouwonvriendelijke en genderongelijke landen ter wereld is. Er bestaat in Somalië een patriarchale maatschappij, waarbij vrouwen systematisch onderdrukt worden en niet dezelfde rechten genieten als mannen. Verder wordt de plaats in de samenleving bepaald door mannelijke clanconnecties”, waarna zij citeert uit een “Algemeen Ambtsbericht Somalië” van december 2021 (verzoekschrift, stuk 3) en het EASO-rapport “Somalia. Targeted profiles” van september 2021 (Ibid., stuk 4) die deze informatie bevestigen.

Verzoekster stelt verder dat uit algemene informatie blijkt dat vrouwen slachtoffer zijn van gedwongen huwelijken en verkrachting. Zij stelt dat de Somalische wetgeving bepaalde vrouwenrechten erkent, maar dat deze wetgeving in de praktijk absoluut niet gerespecteerd wordt en vrouwen in alle aspecten van hun leven worden gediscrimineerd en onderdrukt. Hierbij verwijst zij naar voormeld EASO-rapport dat gedwongen huwelijken en verkrachtingen bespreekt, alsook de achtergesteldheid en ongelijkheid van vrouwen. Vervolgens zet zij uiteen: “Zoals uit bovenstaande passage blijkt, ervaren alleenstaande vrouwen in Somalië enorm veel moeilijkheden en dienen zij steeds begeleid te worden door mannelijke familieleden. Verzoekster kan onmogelijk teruggaan naar haar tweede echtgenoot, Sheikh M.(...) A.(...), gelet op de mishandelingen waarvan zij slachtoffer werd. Hierdoor zal zij in geval van terugkeer naar Somalië een alleenstaande vrouw met kinderen zijn – waarbij haar kinderen dan ook nog eens meisjes zijn – en zal zij geconfronteerd worden met grote obstakels in alle aspecten van haar dagelijkse leven. Verzoekster heeft altijd bij haar vader gewoond en kan zich als alleenstaande vrouw nergens vestigen in Somalië zonder hiervoor begeleid te worden door een man. Gelet op haar zeer problematische familierelaties, zal zij op geen enkele steun kunnen rekenen van haar familie, tenzij zij de eisen van haar vader aanvaardt en ofwel terugkeert naar Sheikh M.(...) A.(...), ofwel gedwongen huwt met een andere man. Verzoekster zal enkel beschermd kunnen worden in haar land van herkomst indien ze steun krijgt van een man, wat in haar geval erg onwaarschijnlijk is. Verder blijkt uit de algemene informatie dat Somalische vrouwen die zich elders in het land vestigen, waar zij niemand kennen, “zwak” zijn, waardoor er geen intern vluchtalternatief bestaat”, waarna zij citeert uit bovenvermeld EASO-rapport waarin gesteld wordt dat het tegen de Somalische cultuur is dat een vrouw alleen leeft wegens de Somalische patriarchale samenleving waarin bescherming van de vrouw steeds gelinkt is aan een man. Verder stelt verzoekster: “Bovenop het feit dat de mishandelingen die ingeroepen werden door verzoekster geenszins onderzocht worden door verwerende partij, maakt verwerende partij in de bestreden beslissing nergens gewag van de specifieke situatie van alleenstaande vrouwen in Somalië, terwijl dit element wel degelijk wijst op een hoge nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekster. De individuele vrees voor vervolging van verzoekster wordt bijgevolg voldoende aangetoond. Verzoekster dient dan ook op basis daarvan de vluchtelingenstatus te verkrijgen.”

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus waarbij zij stelt dat zij in geval van terugkeer naar Somalië het risico loopt op ‘ernstige schade’ in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Zij stelt dat uit algemene informatie blijkt dat Al Shabaab een groot deel van Hirshabelle, de regio van herkomst van verzoekster, onder controle heeft. Ook verstoort de groepering volgens verzoekster belangrijke bevoorradingsroutes en vinden er regelmatig aanvallen plaats in de regio.

Verder stelt zij dat Al Shabaab onder meer controle heeft over de rurale gebieden in Hirshabelle, waar Masajid Ali Gudud deel van uitmaakt. Hierbij citeert zij uit een niet-gespecificeerde bron die deze informatie bevestigt.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een uittreksel uit een “*Algemeen Ambtsbericht Somalië*” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van december 2021 (stuk 3);
- een uittreksel uit het EASO-rapport “*Somalia. Targeted Profiles*” van september 2021 (stuk 4).

2.1.3. In een aanvullende nota van 7 september 2022 legt verzoekster de volgende stukken neer:

- Een certificaat van bevestiging van identiteit voor verzoekster en haar dochters, geauthenticeerd door het Somalische Ministerie van Buitenlandse Zaken (stuk 1);
- Het ontvangstbewijs voor de betaling die uitgevoerd werd voor de authenticatie van ieder certificaat van bevestiging van identiteit (stuk 2);
- Kopijen van het Zweedse paspoort van A.K.H., afgeleverd in 2005 en 2019 (stuk 3);
- Foto's van A.K.H. en de dochters van de verzoekster (stuk 4);
- Een screenshot van een videogesprek tussen verzoekster, A.K.H. en haar dochters (stuk 5);
- Een kopij van het Zweedse paspoort van een andere dochter van A.K.H. (stuk 6).

2.1.4. In een aanvullende nota van 8 september 2022 voegt de commissaris-generaal de COI Focus, Somalië “*Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal Somalië*” van Cedoca van 24 mei 2022.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen, laat niet toe om vast te stellen dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. In zoverre verzoekster aanvoert dat er onvoldoende rekening werd gehouden met bijzondere procedurele noden in haar hoofde omwille van haar psychologische toestand die zij gestaafd heeft aan de hand van medische attesten (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 2), kan zij niet worden bijgetreden. De Raad benadrukt dat van verzoekster kan worden verwacht dat zij van bij de aanvang van de procedure haar volle medewerking verleent bij het verschaffen van informatie over haar verzoek en het aan haar is om op precieze wijze de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen, zodat er in voorkomend geval passende steun kan worden voorzien voor zover verzoekster hier nood aan heeft en voor zover haar bijzondere procedurele noden afdoende zijn aangetoond (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 55). De Raad wijst er vooreerst op dat verzoekster bij aanvang van de procedure een vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” heeft ingevuld en hierbij “*nee*” antwoordde op de vraag of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” DVZ, stuk 8, p. 3). Noch verzoekster, noch haar advocaat hebben tijdens het eerste persoonlijk onderhoud enige opmerkingen gemaakt dat verzoeksters psychologische toestand haar zou verhinderen om te voldoen aan haar verplichtingen in het kader van de procedure. Verzoekster werd op het tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gevraagd of zij in staat was een gesprek met haar protection officer aan te gaan, waarop zij uitdrukkelijk “*ja*” antwoordde (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 4). Zij wees nog op dezelfde klacht die zij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aanhaalde, namelijk rugpijn, waarop haar werd meegedeeld dat zij steeds om een pauze kon vragen. Er werd haar gemeld dat zij recht mocht staan indien nodig. Verder maakte verzoekster doorheen het tweede persoonlijk onderhoud geen opmerkingen aangaande eventuele mentale problemen en antwoordde zij uitdrukkelijk “*ja*” toen haar gevraagd werd of zij in goede gezondheid is (*Ibid.*, p. 2). Hoewel van verzoekster redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij haar mentale problemen zou vermelden, blijken zulke problemen evenmin uit het verloop van de persoonlijke onderhouds.

De Raad merkt voorts op dat het door verzoekster neergelegde attest summier melding maakt dat verzoekster kampt met PTSD maar dat de attesten verder geen uitleg bevatten over deze PTSD diagnose. Verder kan uit het attest niet blijken dat verzoeksters cognitieve vermogens zijn aangetast in die mate dat zij niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voor te brengen en te voldoen aan haar verplichtingen in het kader van de procedure. Verzoekster toont, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook niet aan dat zij niet in staat zou zijn geweest om aanspraak te kunnen maken op haar rechten of te voldoen aan haar verplichtingen in het kader van de procedure en dat de commissaris-generaal rekening diende te houden met bijzondere procedurele noden in haar hoofd.

2.4. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de ingeroepen vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Verzoekster ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan haar identiteit, levensomstandigheden en regio van herkomst, volhardt dat zij wel over een voldoende kennis beschikt van haar regio, rekening houdend met haar profiel en minimaliseert en ontkent de vaststellingen van de commissaris-generaal. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoeksters verklaringen over (i) de geografie in de buurt van Masajid Ali Gudud, (ii) de natuurrampen die haar regio hebben geteisterd en (iii) de (gewapende) conflicten in haar directe woonomgeving enerzijds lacunair zijn en anderzijds ingestudeerd overkomen. Verder stelt de bestreden beslissing terecht vast dat verzoekster ongeloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot (iv) haar beweerd burgerlijke staat (vi) haar vader (vii) en haar ontsnapping aan haar voormalig echtgenoot Sheikh M.A. Deze vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar identiteit, levensomstandigheden en haar voorgehouden verblijf in haar vermeende regio van herkomst, het dorp Masajid Ali Gudud, in het district Adale, in de provincie Middle Shabelle in Somalië, tot aan haar vertrek naar België.

Verzoeksters verklaring over haar Ethiopisch paspoort, waarvan zij stelt dat zij zelf verklaarde dat dit paspoort vals is en dat zij dus transparant is geweest op dit vlak, doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing die op zich volstaan om te besluiten dat verzoekster haar identiteit en voorgehouden verblijf in haar beweerd regio van herkomst tot aan haar vertrek naar België niet aannemelijk maakt. De medewerkingsplicht vereist immers van verzoekster dat zij correcte verklaringen en geloofwaardige verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot haar identiteit en nationaliteit. Verzoekster verklaart in het verzoekschrift dat het voor Somaliërs moeilijk is om identiteitsdocumenten te bekomen aangezien zij deze niet nodig hebben zolang zij binnen het land reizen. Thans heeft zij in haar aanvullende nota identiteitscertificaten kunnen voorleggen van haar en haar dochters die zij bekomen heeft van het Somalische Ministerie van Buitenlandse Zaken (aanvullende nota, stukken 1 en 2). Deze documenten werden opgesteld op 12 juni 2022 en dateren dus van na de kennisgeving van de bestreden beslissing. Verzoekster heeft deze documenten ook pas op 7 september 2022 overgemaakt. Een dergelijk laattijdig aanbrengen van deze documenten staat bovendien op gespannen voet met de medewerkingsplicht waaraan verzoekster krachtens artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet onderworpen is. Deze verplichting houdt in dat verzoekster alle nodige elementen ter staving van haar verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk moet aanbrengen. Deze documenten bieden bovendien geen afdoende bewijswaarde om verzoeksters beweerd identiteit te staven. De commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, bezit een zeer ruime appreciatiebevoegdheid aangaande de bewijswaarde van de aan hen voorgelegde documenten. Ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid kunnen zij aan deze stukken iedere bewijswaarde ontfagen. De Raad sluit zich aan bij de opmerking van de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Gezien het gebrek aan archief en database kunnen Somalische autoriteiten zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Aldus bieden de door verzoekster neergelegde identiteitscertificaten niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn of dat deze authentiek zijn. Een document, om bewijswaarde te hebben, dient daarenboven coherente en geloofwaardige verklaringen te ondersteunen. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit niet het geval.

Verzoekster stelt dat haar kennis van haar leefwereld buiten haar dorp erg beperkt was wegens het feit dat zij haar dorp nooit verlaten had voor haar vertrek naar Europa.

Bovendien stelt zij dat zij van haar vader niet vaak naar buiten mocht en dat zij nooit naar school is gegaan, waardoor zij nooit heeft geleerd om gericht op vragen te antwoorden zoals de vragen die haar gesteld werden tijdens het persoonlijk onderhoud. De Raad is echter van mening dat zelfs van een ongeschoold persoon die haar dorp nooit heeft verlaten redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en duidelijk kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar directe leefwereld. De Raad benadrukt dat ongeschooldheid niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen gebeurtenissen in haar directe leefomgeving te omschrijven. Uit de notities van de persoonlijke onderhouden kan daarenboven, integendeel tot wat zij beweert in het verzoekschrift, niet blijken dat verzoekster melding maakte dat zij bepaalde vragen die haar door de protection officer werden gesteld niet zou begrijpen. Het feit dat verzoekster haar dorp nooit heeft verlaten, biedt daarenboven geen afdoende verschoning voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving. De Raad is aldus van oordeel dat verzoeksters profiel, dat overigens slechts gesteund is op de door haar afgelegde verklaringen, niet kan overtuigen als verschoningsgrond van haar ontoereikende kennis met betrekking tot de geografie in de buurt van Masajid Ali Gudud. De Raad treedt de commissaris-generaal aldus bij in zijn bestreden beslissing, die stelt: *"Wat betreft uw herkomst valt het tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op dat u dan wel parate kennis blijkt te hebben over een meer recente administratieve benaming voor de regio, met name Hirshabelle, en u namen van verschillende provincies in Somalië opsomt (notities CGVS II, p. 20,21), doch kan worden vastgesteld dat uw kennis van de geografie in de buurt van Masajid Ali Gudud, enkel blijkt te bestaan uit een losse opsomming van enkele dorpen in het district Adale waartoe Masajid Ali Gudud ook behoort. Bij vragen waar deze plaatsen zich meer concreet bevinden, stelt u immers dat niet te weten en deze plaatsen enkel van naam te kennen omdat uw oma er wel kwam (notities CGVS I, p.6,7,28,29). Zelfs wanneer u werd gevraagd welke weg uw vader maandelijks nam wanneer hij zijn andere echtgenote in Jowhar ging opzoeken, kon u hierover niets melden (notities CGVS II, p. 22). Gelet uw uitleg over een hoofdweg die door het dorp Masajid Ali Gudud loopt en dat deze werd gebruikt om naar Hamar (Mogadishu) te reizen (notities CGVS II, p.14,15), werd u gevraagd of deze weg een bepaalde naam had. U stelde enkel "weg naar Hamar" en gaf aan dat wegen worden vernoemd naar de plaats waar ze naartoe lopen (notities CGVS II, p.15). Wanneer u werd gevraagd of er in uw dorp iets "Ceel Gob Ali" werd genoemd –volgens beschikbare informatie de benaming van de hoofdweg/highway die door Masajid Ali Gudud loopt- herkende u deze benaming helemaal niet als dusdanig en zei er nooit over te hebben gehoord (notities CGVS II, p.20). Dat u nooit deze benaming zou hebben gehoord als iets dat zich in uw dorp bevindt, is treffend gelet uw oma en vader wel regelmatig het dorp verlieten. Wanneer u werd gevraagd om de omgeving van Masajid Ali Gudud te beschrijven gaf u aan dat in de omgeving heuvels lagen die u situeerde in de richting van de plaats Gulane, in westelijke richting van het dorp (notities CGVS II, p.19). Gevraagd of de heuvels dan eventueel een naam hadden antwoordde u ontkennend en gaf verder ook aan dat in oostelijke richting geen heuvels waren. Wanneer u de namen Cawaale en Caddeyo Ronwabax werden genoemd –in werkelijkheid namen van heuvels in de nabijheid en rond Masajid Ali Gudud- en u werd gevraagd of deze benamingen u iets zeiden, meende u in de benaming Cawaale enkel een mannennaam te herkennen maar wist verder niet te melden of deze benamingen nog op iets anders konden slaan (notities CGVS II, p.20). Even opvallend is vast te stellen dat u dan wel opmerkt dat er aan de randen van dorp, op veertig minuten wandelen in oostelijke richting en nog wat verder in westelijke richting, waterputten aanwezig zijn –u benoemde ze als Siyad Barre in het oosten en Haj Abukar in het westen (notities CGVS II, p.19)- maar dat u nooit over Dhogley en War Hareeri heeft gehoord, nochtans namen van waterputten dichtbij Masajid Ali Gudud aan de oostelijke en westelijke kant van het dorp (notities CGVS II, p.33). De informatie waarop het CGVS zich baseert is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd."*

Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met haar concreet profiel en stelt hierbij dat wanneer zij door het Commissariaat-generaal bevraagd werd over de droogtes, zij aangespoord werd om data te geven terwijl ze eigenlijk niet zeker was van deze data. Verzoekster geeft aan dat ze zich verplicht voelde om een datum te plakken op de gebeurtenissen, maar dat ze hier niet zeker van was. Verzoekster stelt dat uit deze verklaringen blijkt dat zij moeite heeft met jaartallen, maar deze toch gaf omdat zij aan haar medewerkingsplicht probeerde te voldoen. De Raad is van mening dat verzoekster niet voldoet haar medewerkingsplicht louter omdat zij antwoordt op de vragen die haar gesteld worden in het persoonlijk onderhoud. De medewerkingsplicht vereist van de verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoekster worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat verzoekster in casu er niet in is geslaagd om aan haar medewerkingsplicht te voldoen.

De Raad wijst er in dit verband op dat het loutere feit dat verzoekster moeite heeft met jaartallen, hetgeen overigens een blote bewering betreft gezien zij zelf spontaan aangaf dat de droogtes in haar regio plaatsvonden in 2016, 2017 en 2018 (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 30), geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat verzoekster geheel niet op de hoogte leek te zijn van de droogte die in haar regio heeft plaatsgevonden in 2010-2011, toen zij eenentwintig jaar oud was. Verzoekster verklaarde immers dat zij tussen haar elfde en 2016 geen ernstige droogtes had meegemaakt (*Ibid.*). Gezien uit de beschikbare informatie (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 3 en 9) blijkt dat de droogte in 2011 hard toesloeg in haar regio en dat de situatie en voedselschaarste zo erg was dat dit beschouwd werd als een humanitaire ramp, kan van verzoekster redelijkerwijze worden verwacht dat zij op de hoogte is van deze periode van extreme droogte in haar regio, *quod non*. Wat betreft het concreet profiel van verzoekster herhaalt de Raad dat zelfs van een ongeschoold persoon redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en duidelijk kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar regio van herkomst. De Raad benadrukt dat ongeschooldheid niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen gebeurtenissen in haar directe leefomgeving te omschrijven. De Raad is aldus van oordeel dat verzoeksters ongeschooldheid niet kan overtuigen als verschoningsgrond van haar ontoereikende kennis met betrekking tot gebeurtenissen in haar directe leefomgeving.

Verder gaf verzoekster aan dat haar familie gedurende de droogte van 2016 net genoeg voedsel en water had om te kunnen overleven maar dat er geen overschot was. Gelet op het feit dat verzoeksters familie min of meer welgesteld was, is het volgens haar aannemelijk dat (tijdelijke) droogtes de levenskwaliteit van de familie niet drastisch zouden aantasten en vooral de armere families zouden treffen. Dit is echter een loutere herhaling van haar verklaringen over de droogteperiodes in haar regio waarmee zij geen afbreuk doet aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Hierin werd terecht geoordeeld dat verzoeksters verklaringen over de droogte in haar regio ondoorleefd zijn. Er kan van verzoekster worden verwacht dat zij de impact van een jarenlange periode van droogte in haar regio op haar persoonlijke leven op een gedetailleerde en doorleefde wijze kan toelichten, *quod non*. Verzoeksters lacunaire en ondoorleefde verklaringen over de droogtes doen dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen over haar voorgehouden verblijf in haar vermeende regio van herkomst tot aan haar vertrek naar België. De Raad treedt de commissaris-generaal aldus bij: *“Pas wanneer u eerstvolgend werd gevraagd of u ooit natuurrampen meemaakte, gaf u aan verschillende droogtes te hebben doorstaan, deze situerend in 2016, 2017 en 2018. Gevraagd of u voor 2016 droogtes had meegemaakt –uit informatie beschikbaar op het CGVS en in kopie in uw administratieve dossier gevoegd blijkt immers dat Somalië ook in 2012 hard werd getroffen door een erge droogte-, vertelde u dat u voor 2016 enkel een droogte meemaakte toen u ongeveer 11 jaar oud was en dat uw vader toen veel vee verloor (notities CGVS II, p.30). Het is dan ook merkwaardig dat u zich de langdurige droogte van de periode 2010-2012 –u zou ongeveer 21 jaar oud moeten zijn geweest- als dochter van een veehouder/ landbouwer niet zou herinneren, indien u daadwerkelijk in deze regio verbleef. In tegenstelling tot uw opmerking te hebben geweten dat uw vader veel vee verloor toen u 11 jaar oud was, is het opvallend hoe vaag u blijft wanneer u wordt gevraagd om te vertellen over uw beleving van de droogte in 2016 (notities CGVS II, p.30). U kwam immers niet verder dan te stellen dat er een gebrek was aan water omdat het niet had geregend, dat de temperatuur heel hoog was en het heel warm was (notities CGVS II, p.31). Uitgenodigd om verder te vertellen stelde u: “Dat is alles wat ik weet. Vooral arme mensen waren getroffen”. Op een vraag welke impact dit gebeuren dan op uw dagelijkse leven had –gelet u uit een familie veehouders kwam en afhankelijk was van opbrengsten van jullie landbouwgronden- stelde u opmerkelijk genoeg: “Niet zoveel impact, we hadden bezittingen, we hadden het goed. Qua melk, we kregen dat van ons vee, we hadden wel minder vee dan normaal, we hadden geen specifieke problemen, het was wel droogte maar voor ons niets speciaals ... Er was droogte, maar ja, niet dat we honger leden. Omdat het minder regende, bijna geen regen was, er kwam bijna niets uit de plantages... Ik bedoel, er kwam wel iets uit de plantages, maar niet zoveel als vroeger, net genoeg om eigen gebruik te dekken, maar niets extra” (notities CGVS II, p.31). Op een vraag welke maatregelen er in uw familie dan werden genomen in deze situatie, stelde u enkel dat uw vader en ooms arme mensen hielpen en vee inzamelden voor armen. Eenzelfde teneur hield u aan wanneer u werd gevraagd te vertellen hoe u de droogtes van 2017 en 2018 beleefde. U herhaalde hierbij enkel dat jullie familie niet veel impact voelde van deze droogtes. Het valt dan ook op dat uw uitleg alles behalve doorleefd te noemen is. Het is immers niet te vatten dat u stelt dat een droogte, die maandenlang en dat enkele jaren achtereen, uw familie niet zou hebben getroffen omdat jullie bezittingen hadden en dat het vooral arme mensen waren die door droogte werden getroffen. Droogtes van het kaliber in de periodes die u opgeeft treffen nochtans rijk en arm zonder onderscheid. Uw alles behalve doorleefde uitleg doet dan ook bijkomend vermoeden dat u helemaal niet in deze regio woonde”.*

Verzoekster stelt dat zij onmogelijk op de hoogte kan geweest zijn van alle gebeurtenissen in het dorp aangezien zij amper haar huis uitmocht van haar vader. Verder stelt verzoekster dat zij nooit verklaarde dat Macawisley niet aanwezig waren in haar dorp, maar dat zij louter stelde dat deze groep geen vaste plaats had, doch dit verweer doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoekster de gevechten van deze groepering met Al-Shabaab in haar dorp niet vermeldde toen haar gevraagd werd of de Macawisley in haar dorp waren (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 27). Volgens verzoekster heeft de commissaris-generaal wederom onvoldoende rekening gehouden met haar concreet profiel. Hier merkt de Raad op dat verzoeksters argument dat zij amper naar buiten mocht van haar vader een blote bewering is die hoe dan ook geen afdoende verklaring noch verschoning biedt voor verzoeksters ondoorleefde ervaringen aangaande gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in haar dorp. De bestreden beslissing stelt aldus terecht: *“Dat uw beweerde herkomst volledig te betwisten valt blijkt ook uit uw volkomen ondoorleefde uitleg over (gewapende) conflicten in uw directe woonomgeving. U wist dan wel te melden dat er clanconflicten in de omgeving van Masajid Ali Gudud plaatsvonden –die uw familie weliswaar nooit troffen en die aan de gang waren voor al Shabaab aan de macht kwam (notities CGVS II, p.28,29)- en wees op het bestaan van een conflict tussen al Shabaab en Macawisley (notities CGVS II, p.26), maar het is opvallend dat u stelt dat deze groep, Macawisley, niet in uw dorp (aanwezig) was geweest (notities CGVS II, p.27). Uit beschikbare informatie op het CGVS blijkt nochtans dat Macawisley –een clanmilitie bestaande uit leden van de Hawadle clan- in maart 2019, wanneer u in Masajid Ali Gudud beweerde te verblijven, een aanval op dit dorp lanceerde en er vocht met al Shabaab. Dat u dit feit niet spontaan vernoemt wanneer u spreekt over deze groep en over gewapende conflicten, is treffend. Even opmerkelijk blijkt u niet te weten dat al Shabaab slag leverde met het Somalische leger en de Afrikaanse troepenmacht AMISOM en dat al Shabaab meermaals tijdelijk uit Masajid Ali Gudud werd verjaagd, met name in 2015 en in 2016. U verklaarde immers dat al Shabaab Masajid Ali Gudud nooit heeft verlaten en dat de overheid nooit in de omgeving is geweest (notities CGVS II, p.29).”*

Daarnaast stelt verzoekster dat uit haar verklaringen wel degelijk blijkt dat zij kan vertellen over haar leven in Somalië en dat ze haar best heeft gedaan om te voldoen aan haar medewerkingsplicht. Verzoeksters verwijzing naar de kennis die zij wel kon tentoonspreiden (haar woning, het ziekenhuis, de moskeeën, de wegen, het telecommunicatiegebouw, de school, de radiozenders, clanconflicten) doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoekster haar herkomst uit Masajid Ali Gudud niet aannemelijk kan maken. De Raad wijst er in dit verband op dat de commissaris-generaal en, in beroep, de Raad over een discretionaire bevoegdheid beschikken om te oordelen of de geleverde kennis voldoende is om de beweerde herkomst aannemelijk te achten. *In casu* blijkt uit de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing en het bovenstaande dat verzoeksters bekendheid met haar beweerde regio van herkomst onvoldoende is om aan te tonen dat zij werkelijk uit deze regio afkomstig is.

Wat betreft verzoeksters burgerlijke staat en huwelijk met A.K.H. stelt de Raad dat het argument dat de band met haar echtgenoot zwak is, geen afbreuk doet aan het feit dat zij tijdens de persoonlijke onderhouds zeer lacunaire en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over haar eerste echtgenoot en de naam van haar kinderen, wat ervoor zorgt dat zij haar geschetst profiel en leefsituatie niet aannemelijk heeft gemaakt. De neerlegging van twee kopieën van het Zweeds paspoort van A.K.H. in haar aanvullende nota (aanvullende nota, stuk 3) doet hier geen afbreuk aan. De Raad stelt hierbij vast dat verzoekster geen bewijs neerlegt ter staving van de familieband tussen zichzelf en A.K.H., zodat dit document geen ander licht kan werpen op de beoordeling van verzoeksters nood aan internationale bescherming. Daarnaast dient ook nog te worden opgemerkt dat het niet ernstig is dat verzoekster tijdens de persoonlijke onderhouds en in haar verzoekschrift volhardt dat zij geen informatie heeft over haar echtgenoot, terwijl zij thans in haar aanvullende nota er wel in slaagt om Zweedse identiteitsdocumenten van haar beweerde echtgenoot en zijn dochter in Zweden neer te leggen. Ook de neergelegde geboortecertificaten van haar dochters (aanvullende nota, stuk 1), waarvan echter reeds werd geoordeeld dat de bewijswaarde van deze documenten bijzonder relatief is (zie *supra*) alsook foto's van A.K.H. samen met haar twee dochters en een screenshot van een videogesprek tussen verzoekster, A.K.H. en haar dochters waaruit volgens haar *“de band tussen deze personen blijkt”* (aanvullende nota, stukken 4-5), werpt geen ander licht op de beoordeling van verzoeksters nood aan internationale bescherming, gezien zij hiermee nog steeds haar werkelijke herkomst, profiel en levensomstandigheden voor haar vertrek naar België niet kan aantonen.

De Raad treedt aldus het commissariaat-generaal bij in zijn beslissing, die stelt: *“In verband met het door u geschetste profiel van uw leefsituatie, rijzen er bovendien ernstige vragen bij uw beweerde burgerlijke staat.*

Uw verklaring gehuwd te zijn geweest met A.(...)H.(...) komt immers op de helling te staan door enkele opmerkelijke vaststellingen. Waar u aanvankelijk resoluut aangeeft dat uw echtgenoot A.(...)K.(...) (AK) H.(...) heet, verandert u zijn naam plotsklaps snel naar M.(...)S.(...)H.(...), wanneer u wordt opgemerkt dat de namen van uw voorgehouden dochters met uw eerste echtgenoot, MA.(...)M.(...)S.(...)H.(...) en MU.(...)M.(...)S.(...)H.(...), zijn naam niet bevatten, om uiteindelijk alsnog te herhalen dat zijn naam A.(...)K.(...)H.(...) is (notities CGVS I, p.17). Behalve melden dat uw eerste echtgenoot tot de minderheidsclan Reer Aw Hassan behoort en een handelaar in Mogadishu was die u leerde kennen als vriend van uw achterneef, kan u niet vertellen waar uw schoonouders wonen, noch in wat uw echtgenoot dan wel handelde (notities CGVS I, p.15,16). Dat u hierover geen notie zou hebben gehad is merkwaardig, daar uw familie de man duidelijk kende en in de Somalische cultuur huwelijken vaak worden afgesloten als socio-economische overeenkomsten en familiebanden bij gevolg hoog aangeschreven staan. Het doet dan ook sterk vermoeden dat u om één of andere reden deze informatie achterhoudt voor de asielinstanties. Verder is het opvallend dat u uw huwelijk met A.(...)K.(...)H.(...) dan wel omschrijft als een redelijk goed huwelijk (notities CGVS I, p.18), maar dat eens uw echtgenoot in 2017 uw dorp verliet en bij een aanslag onderweg was kunnen ontsnappen, u op geen enkele manier iets over hem vernam en hij geen contact meer met u zou hebben gezocht. Het is immers niet overtuigend dat een man zijn echtgenote na een aanslag op zijn leven niet verwittigt over zijn toestand en over hoe verder contact kan worden onderhouden. In tegenstelling tot het feit dat u niets meer zou hebben geweten over uw echtgenoot, is het verder wel opvallend dat uw tante R. u wel kon melden dat A.(...)K.(...)H.(...) Mogadishu had verlaten. Gelet uw bewering met een handelaar uit Mogadishu te zijn gehuwd geweest en uw ooms handelaren in Mogadishu zijn en tante R.(...)'s echtgenoot handelaar in Mogadishu is, is het merkwaardig dat u niet meer informatie over en of (nieuwe) contactgegevens van uw echtgenoot zou hebben kunnen verkrijgen (notities CGVS I, p. 11). Nagegaan hoe uw tante dan wist dat uw echtgenoot uit Mogadishu weg was, stelde u enkel dit niet te hebben gevraagd. Evenmin kon u zeggen van wie uw tante dit nieuws zou hebben vernomen (notities CGVS I, p.23). Op de vraag of u dan niet nieuwsgierig was om te weten te komen wat men over uw eerste echtgenoot allemaal wist, gaf u aan: "Om 2 redenen stelde ik haar geen vragen, ik had geen contactgegevens van zijn familieleden dus ik kon ze niet contacteren voor meer nieuws, en ten tweede als ik met hem contact zou nemen telefonisch zou AS (al Shabaab) hem terugvinden. Waarom u niet gewoon via uw tante meer informatie probeerde te krijgen, herhaalde u enkel dat u geen gegevens van zijn familie had. Aangezien uw tante wel iets concreets wist te melden over A.(...) K.(...) H.(...) en men kan veronderstellen dat u via haar zou hebben kunnen graven naar uw echtgenoot, stelde u enkel: "Ik ben dat niet nagegaan". Gelet u sinds zijn vertrek uit uw dorp in 2017 tot uw vertrek uit uw land u in contact stond met uw tante R.(...) (notities CGVS I, p.10,11,22,34), is uw passieve houding ten opzichte van de vader van uw dochters merkwaardig te noemen."

Verder is het bewijs of verzoekster al dan niet twee dochters heeft, weinig relevant aangezien verzoeksters verklaarde vrees voor de besnijdenis van haar dochters in Somalië niet in aanmerking kan worden genomen bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming vermits zij zich niet buiten Somalië bevinden, hetgeen krachtens het Vluchtelingenverdrag een noodzakelijke voorwaarde is voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. Verzoeksters verklaringen en de door haar neergelegde stukken kunnen geen afbreuk doen aan deze vaststelling.

Verzoekster legt nog een kopie neer van het paspoort van een andere dochter van A.K.H. (aanvullende nota, stuk 6), die hij kreeg met zijn andere vrouw. Volgens verzoekster wordt hierbij bevestigd dat hij nog een andere vrouw heeft, maar ook dat de naamgeving die verzoekster opgaf tijdens haar persoonlijk onderhoud wel degelijk klopt. Deze dochter heet namelijk A.M.S.H., wat dezelfde naamgeving is als voor Ma.M.S.H. en Mu.M.S.H. De Raad wijst erop dat met dit stuk, dat geen betrekking heeft op haar persoon, evenmin een nood aan internationale bescherming in haar hoofde aannemelijk maakt. Verzoekster legt voorts geen enkel bewijs neer waaruit de band tussen verzoekster en de persoon op het paspoort kan blijken, noch toont zij aan dat deze persoon werkelijk familie is van haar beweerde echtgenoot A.H.K. Dit stuk kan dan ook evenmin afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing.

Verzoekster stelt dat er een fout is opgetreden bij het vertalen van de door haar afgelegde verklaringen bij de DVZ aangaande haar vader. Verzoekster stelt dat haar vader werkte voor Al Shabaab, zonder hier officieel lid van te zijn. De Raad wijst er in deze vooreerst op dat verzoeksters verklaringen bij aanvang van de procedure haar werden voorgelezen in het Somalisch en dat zij vervolgens ondertekende, waardoor zij zich uitdrukkelijk akkoord verklaard heeft met de inhoud ervan (CGVS-vragenlijst, stuk 8, p. 2). Bovendien maakte verzoekster, toen haar bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud werd gevraagd of het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen, geen opmerkingen over enige problemen met de tolk of vertaling bij dit interview (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 3 en Notities van persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 3).

Verzoekster toont dan ook niet aan dat wat in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat zij werkelijk heeft verklaard. De Raad acht het dan ook niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische communicatieproblemen of fouten in de vertaling tijdens het interview bij aanvang van de procedure of het persoonlijk onderhoud op te werpen. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat:

“Ook wat betreft uw verklaringen aangaande uw vader, is het opvallend dat u inconsistente verklaringen aflegt bij de DVZ en op het CGVS, die bovendien elke coherentie missen. Zo omschrijft u bij de DVZ uw vader duidelijk als lid van al Shabaab, die met hen samenwerkt, de clanouderen vertegenwoordigt en clanoudsten voor al Shabaab verzamelt. Hij zou u tot een huwelijk met een rechter van al Shabaab hebben gedwongen omdat hij overtuigd was dat uw (eerste) echtgenoot een ongelovige is en een vermoedelijke spion van de overheid (zie vragenlijst CGVS d.d. 29/07/2020, vraag 5). Afgaande op deze verklaringen is het dan verbazingwekkend dat uw vader u liet huwen met een man uit overheidsgebied die op en af reisde om u bij uw vader op te zoeken. Men zou immers verwachten dat een persoon die al Shabaab genegen is, geen banden zou willen hebben met personen die hem verdacht kunnen maken ook een overheidsspion te zijn en of hem een slechte naam bezorgen. Het is dan ook opmerkelijk vast te stellen dat u precies dit scenario later in uw uitleg naar voren brengt als uitleg waarom uw vader geen contact meer wilde hebben met A.(...) K.(...) H.(...) (notities CGVS I, p.20). Overigens vertelde u op het Commissariaat-generaal over uw vader en diens band met al Shabaab nog het volgende. Wanneer u werd gevraagd wat uw vader van de komst van al Shabaab vond, stelde u dit niet meer te herinneren maar wist u alsnog te melden dat hij zoals andere mensen bezorgd was en zei dat die mensen kwamen en mensen wilden vermoorden (notities CGVS I, p.39). Gepolst of uw vader meer recent bezorgd was om al Shabaab, gaf u aan dat dit niet het geval was, daar hij geen problemen met ze had en u dacht dat hij goed met ze overweg kon (notities CGVS I, p.39). Nagegaan waarom uw vader u tot een huwelijk met een rechter van al Shabaab dwong, stelde u dat uw vader mogelijks bang was te weigeren (notities CGVS I, p.37). Gepolst wat uw vader dan van Sheikh M.(...) A.(...) vond, stelde u dit niet te weten. Of uw vader deze man persoonlijk kende, wist u ook niet meteen te zeggen, behalve dat Sheikh M.(...) A.(...) in het dorp bekend was als rechter van al Shabaab (notities CGVS I, p.39). Met uw verklaringen bij de DVZ in het achterhoofd zijnde dat uw vader lid was van al Shabaab en clanouderen vertegenwoordigde, werd u op het CGVS nogmaals gevraagd of uw vader binnen uw dorp een bepaalde functie had. U antwoordde: “Hij was enkel een oudere man van het dorp, verder geen functie of zo”. Om zekerheid te hebben wat u met “oudere man van het dorp” bedoelde werd u gevraagd of hij als ouderling kon worden gezien dan u enkel op zijn leeftijd doelde. U stelde hierover: “Neen hij is gewoon een oude man”. U ontkende verder dat uw vader clanoudste was en vertelde niet te weten of hij samen met oudere mannen ging samenzitten (notities CGVS I, p.39). Behalve dat al deze uitleg over uw vader totaal haaks staat op uw verklaringen bij de DVZ over die man, is het treffend dat u ook nog ontkende in uw dorp familieleden te hebben wonen die lid zouden zijn van al Shabaab (notities CGVS I, p.41). Geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ en gewezen op uw bewering aldaar dat uw vader zelf lid was van deze groepering, zei u enkel “Ik zeg hetzelfde, toen en nu, ik zei toen en nu vader werkt met AS (al Shabaab), ik zei hij haalt oudere mannen bij mekaar” (notities CGVS I, p.41). Dat u langs de ene kant uw vader omschrijft als vertegenwoordiger van clanoudsten en lid van al Shabaab, niet wetende of hij met oudere mannen samen zat, om daarna te stellen dat uw vader geen functie had in jullie dorp en gewoon een oude man was die oudere mannen bij mekaar bracht is alles behalve doorleefd en doet vermoeden dat u een verzonnen verhaal opzegt en wat feiten aanpast naar gelang ze u beter uitkomen.”

Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal nalaat het geweld dat haar vader en laatste echtgenoot pleegde jegens haar te onderzoeken louter omwille van het feit dat verzoekster dit onvoldoende vermeld heeft tijdens het persoonlijk onderhoud. Volgens verzoekster vormen deze mishandelingen een belangrijk aspect van het vluchtrelaas, aangezien zij in geval van terugkeer opnieuw geconfronteerd zal worden met dit geweld. De Raad wijst er hierbij op dat verzoekster haar geschetste herkomst, profiel en levensomstandigheden niet aannemelijk heeft gemaakt waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen omtrent de mishandelingen door haar vader en echtgenoot.

Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal in gebreke blijft aan te tonen waarom de ontsnapping aan S.M.A. onmogelijk zou zijn. Volgens haar nemen mensen niet steeds rationele beslissingen. Dat S.M.A. verzoekster aldus achterliet met één mannelijke bewaker, is volgens verzoekster niet merkwaardig aangezien zij zelf al aangaf in het persoonlijk onderhoud dat hij “geen gewoon mens” was. De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat het niet aannemelijk is dat verzoekster wist te ontsnappen wanneer haar echtgenoot hun huis liet bewaken en haar zelfs dwong haar bezoeken aan het toilet te verantwoorden. De volgende motivering in de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen: “Waar u een obsessieve controlerende houding vanwege deze achterdochtige echtgenoot naar voren bracht, stellende dat hij jullie huis door twee leden van al

Shabaab liet bewaken en hij u zelfs dwong uw bezoeken aan het toilet te verantwoorden, is het uitermate merkwaardig dat een man met deze karaktertrekken u voor enkele dagen alleen achter zou laten met een mannelijke bewaker (notities CGVS II, p.11,12). Gewezen op deze vaststelling en gevraagd hoe het kwam dat hij u niet eerder bij zijn vrouwelijke familieleden zou onderbrengen, stelde u enkel: "Ik weet niet waarom hij dat zo deed, maar hij was geen gewoon mens" (notities CGVS II, p.12). Dat een bewaker die hij dan specifiek zou achterlaten om u in het oog te houden het aandurfde om u alsnog onbewaakt alleen te laten, u de mogelijkheid gevend om het huis uit te wandelen, is frappant en niet aannemelijk. Even bijzonder is overigens dat u als vrouw in de late avond gewoon door het dorp kon lopen en naar de moskee kon stappen zonder belemmering. U verklaarde nochtans dat vrouwen op dat tijdstip niet buiten mochten komen en dat u tijdens uw vlucht twee mannen was tegengekomen (notities CGVS II, p.13)."

Verzoekster voert in haar verzoekschrift geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar neergelegde documenten:

"De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft het door u neergelegde attest van besnijdenis vermeldt de arts een besnijdenis van het type 2 vast te stellen, in tegenstelling tot uw bewering op faraonische wijze (type 3) te zijn besneden. Hoe dan ook, aan uw lidmaatschap bij de organisatie GAMS wordt niet getwijfeld. Gevraagd of u een bepaalde vrees koestert met betrekking tot uw besnijdenis die u als achtjarige had ondergaan, gaf u aan: "Voor wat mij betreft ga ik geen problemen meer krijgen" (notities CGVS I, pp.29-32). Wat betreft de kopieën van twee attesten van uw opvolging door twee psychologen, J.(...) O.(...) en V.(...) L.(...), en waarin uw therapeut J.(...) O.(...) zonder enige toelichting, laat staan wetenschappelijke onderbouwing van de diagnose PTSD opmerkt, dient te worden opgemerkt dat documenten in het kader van een asielpprocedure dienen gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat bij u geenszins het geval bleek. Hoe dan ook bevatten dergelijke rapporten enkel de bevindingen van uw therapeut die louter zijn gebaseerd op uw persoonlijke verklaringen. Aangaande de verslagen van uw artsen in het CHU Namen, waar u werd onderzocht voor problemen aan uw neus en aan uw rug en waarover uw raadvrouw in haar schrijven optekent dat u letsels opliep tijdens mishandelingen door uw tweede echtgenoot, dient te worden opgemerkt dat een arts enkel vaststellingen doet betreffende de fysieke en/of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan – rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen waarnaar in het attest verwezen wordt, maar de arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de letsels werden opgelopen."

De voormelde motieven in de bestreden beslissing zijn pertinent, correct en vinden steun in het administratief dossier en worden, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar de door haar aangevoerde asielmotieven, merkt de Raad op dat, uit hetgeen voorafgaat blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar herkomst uit Masajid Ali Gudud in het district Adale in de provincie Middle Shabelle in Somalië. Hierdoor kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich voorgedaan hebben.

Door haar gebrekkige medewerking, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekster voor haar aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, wanneer en om welke redenen zij haar werkelijke land of regio van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg beklemtoond worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoekster de actoren van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt en de persoonlijke aspecten van verzoekster betreffen waarover enkel zij de nodige klaarheid kan scheppen, te verhullen, maakt zij bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zou lopen. Indien verzoekster meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het immers aan haar toe, gelet op de op haar schouders rustende medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van haar verblijfplaatsen, profiel en levensomstandigheden voor haar komst naar België, *quod non*. Aldus kan de loutere verwijzing naar verzoeksters herkomst uit Somalië en algemene informatie met betrekking tot de risico's voor (alleenstaande) vrouwen, die geen betrekking heeft op haar persoon, niet volstaan om in haar hoofde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoekster dient het bestaan van zulke nood immers *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio en een aangevoerd, doch niet aangetoond risicoprofiel.

Zij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en haar persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. De Raad benadrukt hierbij andermaal dat, gezien uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke herkomst, profiel en levensomstandigheden voor haar vertrek naar België, zij evenmin aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië een alleenstaande vrouw zonder netwerk zal zijn en om deze redenen vervolging riskeert.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar de veiligheidssituatie in de provincie Middle Shabelle, doch gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Masajid Ali Gudud in het district Adale in de provincie Middle Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de persoonlijke onderhouds en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 5, p. 3; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 2).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP